

opusdei.org

Ukoronowanie NMP

Podajemy rozważania ks.
Andrea Mardegana do piątej
tajemnicy chwalebnej.

22-08-2017

Autor książki "Kontemplować
Chrystusa oczami Maryi" napisał
siedem rozważań do każdej
tajemnicy. Pozycja ta jest pożyteczna,
aby czerpać z niej pomysły dla
osobistej codziennej kontemplacji
tych tajemnic.

Prezentacja tajemnic Chwalebnych

1. Wieniec z gwiazd dwunastu

Potem wielki znak się ukazał na niebie: Niewiasta obleczone w słońce i księżyc pod jej stopami, a na jej głowie wieniec z gwiazd dwunastu (Ap 12, 1).

Razem z Kościołem wierzymy niezachwianie, że: „Niepokalana Dziewica, zachowana wolną od wszelkiej skazy winy pierwородnej, dopełniwszy biegu życia ziemskiego z ciałem i duszą wzięta została do chwały niebieskiej i wywyższona przez Pana jako Królowa wszystkiego, aby bardziej upodobniła się do Syna swego, Pana panujących oraz Zwycięzcy grzechu i śmierci” [1].

Maryjo, nasza Matko, jakie piękne jest Twoje życie ukoronowane osiągnięciem celu: upodobniłaś się jeszcze bardziej do Chrystusa, Twojego Syna, poprzez Twoje

Wniebowzięcie i wyniesienie jako Królowej. My, Twoje dzieci. jesteśmy szczęśliwi jako powołani do królowania z Tobą, a by królować,, musimy coraz bardziej jednoczyć się z Chrystusem. Ty jesteś naszą nadzieją, a ponieważ jesteś figurą Kościoła, w Twoim wywyższeniu widzimy obietnicę naszego przyszłego zwycięstwa: „Wreszcie ukoronowana w chwale – jak to widać w ostatniej tajemnicy chwalebnej – jaśnieje Ona jako Królowa aniołów i świętych, antycypacja szczyt rzeczywistości eschatologicznej Kościoła” [2].

Boże, który w Dziewicy Matce dałeś nam wzór utożsamienia się z Boskim Słowem, pomóż nam, otoczonym przez Nią opieką, przejść z radością naszą drogę do nieba.

Przez Chrystusa, Pana naszego.

2. Pomnożyłeś radość

*Naród kroczący w cienanościa.ch
ujrzał światłość wielką; nad
mieszkańcami kraju mroków światło
zabłyło. Pomnożyłeś radość,
zwiększyłeś wesele. Rozradowali się
przed Tobą, jak się radują we żniwa,
jak się weselą przy podziale łupu. (...)
Albowiem Dziecię nam się narodziło,
Syn został nam dany, na jego barkach
spoczęła władza. Nazwano Go
imieniem: Przedziwny Doradca. Bóg
Mocny, Odwieczny Ojciec, Księżę
Pokoju. Wielkie będzie jego
panowanie w pokoju bez granic na
tronie Dawida i nad jego królestwem,
które On utwierdzi i umocni prawem i
sprawiedliwością, odtąd i na wieki.
Zazdrosna miłość Pana Zastępów tego
dokona (Iz 9, 1-2. 5-6).*

Królestwo niebieskie, królestwo
sprawiedliwości i pokoju ma
Królową, która nosiła w łonie
Chrystusa Zbawiciela. To Dziewica

Maryja, która swoim „tak” dała początek wypełnieniu się dzieła Odkupienia. Od tej chwili, radość pomnożyła się w Jej życiu.

Zwiastowanie przez anioła, Elżbieta, pasterze, ofiarowanie w świątyni, odnalezienie Jezusa, cud w Kanie, głoszenie królestwa, ustanowienie Eucharystii, poranek Zmartwychwstania.

Wniebowstąpienie Pana pozostawiło Jej wrażenie niespełnienia.

Wiedziała, że pierwsze kroki ma zwrócić ku rodzącemu się Kościołowi. Żyła przez kilka lat nie zwracając na siebie niczyjej uwagi, jak babcia wychowująca wnuczka po przedwczesnej śmierci rodziców.

Wreszcie pomyślała, że może zacząć się modlić jak prorok Symeon.

Pozwól mi odejść w pokoju. Jak Jezus, którego głos słyszała z Krzyża: „Wykonało się!”.

Chciała zjednoczyć się w doskonalszy sposób z Synem i pragnienie tego paschalnego i wiecznego spotkania narastało w Niej w ciszy. Nie oczekiwała niczego więcej niż święci patriarchowie – zjednoczenia z bliskimi. Ale Bóg przygotował dla niej zapowiedź tego, co przewidział dla nas dopiero na końcu czasów.

„Boże, Ty ustanowiłeś Rodzicielkę Twojego Syna naszą Matką i Królową, spraw, abyśmy za jej wstawiennictwem osiągnęli chwałę przygotowaną dla Twoich dzieci w królestwie niebieskim" [3].

Przez Chrystusa, Pana naszego

3. Przemożny ogrom Jego mocy

[Proszę w nich], aby Bóg Pana naszego Jezusa Chrystusa, Ojciec chwały, dał wam ducha mądrości i objawienia w głębszym poznaniu jego

samego. [Niech da] wam światłe oczy serca tak, byście wiedzieli, czym jest nadzieja waszego powołania, czym bogactwo chwały jego dziedzictwa wśród świętych i czym przemożny ogrom jego mocy względem nas wierzących – na podstawie działania Jego potęgi i siły. Wykazał On je, gdy wskrzesił Co z martwych i posadził po swojej prawicy na wyżynach niebieskich (Ef 1, 17-20).

Właśnie Maryja może prosić Ojca, by pozwolił Jej zrozumieć rzeczy wielkie i niewyobrażalne, do których jesteśmy powołani w Chrystusie, ponieważ doświadczyła ich ciałem i duszą oraz została ustanowiona Królową, jak Kościół głosi:

„Dostojna Matka Boga «jednym i tym samym aktem Bożej woli», złączona odwiecznie w tajemniczy sposób z Jezusem Chrystusem, niepokalana w swym poczęciu, w Boskim swym macierzyństwie nienaruszona

dziewica, wielkodusznie
współdziałająca z Boskim
Odkupicielem, który odniósł pełny
triumf nad grzechem i jego następ-
stwami, osiągnęła wreszcie to jak
gdyby najwyższe uwieńczenie
swoich przywilejów przez to, że
zachowana została od skażenia
grobowego i tak jak Syn Jej,
zwyciężywszy śmierć, z ciałem i
duszą wzięta została do niebieskiej
chwały, gdzie ma jaśnieć jako
Królowa po prawicy tego; Syna
swojego, nieśmiertelnego Króla
wieków” [4].

Ojcze, który wynosząc Matkę naszą
Maryję do nieba. uczyniłeś Ją
Królową świata i naszych dusz.
udziel nam łaski postępowania
zawsze według Jej rad, co
doprowadzi nas de Ciebie.

Przez Chrystusa, Pana naszego.

4. Będziesz prześliczną koroną

Będziesz prześliczną koroną w rękach Pana, królewskim diademem w dłoni twego Boga. Nie będą więcej mówić o tobie «Porzucona», o krainie twe już nie powiedzą «Spustoszona». Raczej cię nazwą «Moje [w niej] upodobanie», a krainę twoją «Poślubiona». Albowiem spodobałaś się Pana i twoja kraina otrzyma męża. Bo jak młodzieniec poślubia dziewczycę, tak twój Budowniczy ciebie poślubi, i jak oblubieniec weseli się oblubienicy; tak Bóg twój tobą się rozraduje (Iz 62, 3-5).

Maryja, nasza Matka, otwarła drogę dla swoich dzieci. Jest „Bramą niebieską”. Obietnice Pana, które spełniły się w Jej osobie aż do Ukoronowania napełniają nas nadzieją. Odnoszą się również do każdego z nas: Pan obiecuje nam, że jeśli nie oddalimy się od Niego, jeśli

zawsze będziemy do Niego wracać,
bodzie miał w nas upodobanie,
będziemy dla Niego radością i będzie
miał w nas mieszkanie, przeniesie
nas przez życie aż do ukoronowania
w raju.

Boże, Ojczy wszechmogący który w
Maryi Królowej dajesz nam
niewyczerpane źródło pokoju i
radości, spraw, abyśmy patrząc na
Nią i wzywając ją, oddalali od naszej
duszy wszelki smutek, w pragnieniu
Twojej przyszłej chwały.

Przez Chrystusa, Pana naszego.

5. Przemożne bogactwo jego łaski

*A Bóg, będąc, bogaty w miłosierdzie,
przez wielką swą miłość jaką nas
umiłował, i to nas, umarłych na
skutek występków, razem z
Chrystusem przewrócił de życia.
Łaską bowiem jesteście zbawieni.*

*Razem też wskrzesił i razem posadził
na wyżynach niebieskich – w
Chrystusie Jezusie, aby w
nadchodzących wiekach przemożne
bogactwo Jego łaski wykazać na
przykładzie dobroci względem nas, w
Chrystusie Jezusie (Ef 2. 4-7).*

Maryja idzie do nieba za sprawą
miłosierdzia Bożego, które chroni ją
przed wszelkim grzechem,
pierworodnym i osobistym,
śmiertelnym i powszednim. Bóg
koronuje ją za Jej w najwyższym
stopniu hojną odpowiedź na Jego
łaskę. My jesteśmy powołani do
pójścia do nieba ze względu na
otrzymane przebaczenie.

Nieskończone miłosierdzie Boże,
czujność oraz troska Maryi, Matki
miłosierdzia, zaprasza nas do
podążania za Nią drogą świętości.

Boże w Trójcy Jedyny, który w Twoim
planie zbawienia z nieskończoną
mądrością zapragnąłeś, abyśmy po-

wstali do życia w łasce za
macierzyńskim wstawiennictwem
Maryi, daj nam ze względu na Jej
chwałę w niebie wytrwać w życiu
chrześcijańskim i wydać owoce
dobrych uczynków.

Przez Chrystusa, Pana naszego.

6. Błogosławiona jesteś, córko

*Błogosławiona jesteś, córko, przez
Boga Najwyższego, spomiędzy
wszystkich niewiast na ziemi, i niech
będzie błogosławiony Pan Bóg,
Stwórca nieba i ziemi (...). Twoja
ufność nie zatre się aż na wieki w
sercach ludzkich wspominających
moc Boga. Niech to sprawi tobie Bóg,
abyś była wywyższona na wieki i
ubogacona w dobrą, bo nie
szczędziłaś swego życia, gdy naród
nasz był upokorzony, ale
przeciwstawiłaś się naszej zagładzie,
postępując prawą drogą przed
Bogiem naszym (Jdt 13, 18-20).*

Bóg sprawił, że życie Maryi
zakończyło się szczęśliwie,
wywyższył Ją na wieki, ponieważ
myślała o zbawieniu całego rodzaju
ludzkiego i nie wahała się ofiarować
całej swojej egzystencji. Bóg
ukoronował ją na Królową i święci w
niebie zanoszą jej hymny pochwalne.

Dziewico Matko, Córo swego Syna,

Korna, a w takiej u aniołów cenie,

Ostojo, w której pokój się poczyną;

Ty uzacniłaś ludzkie przyrodzenie,

Tak, że Stworzyciel, zszedłszy z
majestatu,

Nie wzgardził wmieszać się między
stworzenie.

W Twym łonie miłość zapłonęła
światu,

A nią rozgrzany i wiecznym pokojem

Obronny wyrósł pąk cudnego kwiatu,

Tyś nam jest światła południowym
zdrojem;

Ty śmiertelnikom na porze spiekoty

Jesteś nadziei żywiącym napojem.

Pani, tej jesteś mocy i szczodroty,

Ze kto chcąc Łaski do cię się ucieka,

Taki bez skrzydeł waży się na loty[5].

Przez Chrystusa, Pana naszego.

7. Dusza moja raduje się w Bogu moim

*Ogromnie się weselę ,w Panu, dusza
moja raduje się w Bogu moim, bo
mnie przyodział w szaty zbawienia,
okrył mnie płaszczem
sprawiedliwości, jak oblubieńca, który
włada zawój, jak oblubienicę stroją
w swe klejnoty(Iz 61, 10).*

Dzisiaj zabłysnął wielki znak na
niebie:

Święta Niewiasta w słońce obleczone;

Gwiazdy ją wieńczą, księżyc jasno
świeci

Pod Jej stopami.

Matko Dziewico, Rodzicielko Boga,

W Tobie zwycięża światło nad
ciemnością;

W dniu tym wielbimy Twoje
wyniesienie

Nad wszechświat cały.

Pierwsza po Synu weszłaś w bramy
nieba

Z duszą i ciałem jaśniejącym łaską;

Odtąd się stałaś drogą najpewniejszą

Do domu Boga.

Synu Maryi, Bracie wszystkich ludzi,

Ty, coś zmartwychwstał w pełni
człowieczeństwa,

Tobie i Ojcu, i Duchowi Prawdy

Niech będzie chwata. Aamen. [6]

.....

[1] Katechizm Kościoła Katolickiego,
966

[2] Jan Paweł II, *Rosarium Virginis
Mariae*, 23.

[3] Modlitwa z jutrzni na święto
Najświętszej Maryi Panny Królowej .

[4] Pius XII, Konstytucja Apostolska
Munificentissimus Deus, AAS 42
(1950).

[5] Dante, *Boska Komedia*, Raj,
XXXIII, 1-15 E. Porębowicz. Por Jan

Paweł II, *Rosarium Virginis Mariae*,
16.

[6] Hymn z drugich nieszpórów na
uroczystość Wniebowstąpienia
Najświętszej Maryi Panny.

.....

pdf | dokument generowany
automatycznie z [https://opusdei.org/pl-
pl/article/ukoronowanie-nmp/](https://opusdei.org/pl-pl/article/ukoronowanie-nmp/)
(09-03-2026)